Název básnického cyklu: _vytrženo_

1.

zataženo

stromořadí

pásy šedivých střech

zoraná okrová pole

v prachu mizející přítomnost

v hlavě

esence včerejšího spojení

prostor zmizel

dostali jsme se za čas

díváš se na mě všemi svými obličeji

nestíhám je číst

rychlost se zvyšuje

jedeme stále vedle sebe -

to je proč nikdy se nestřetneme

2.

nasekat nadrobno

ptáš se

na co myslím

když je tma

a nikdo nemůže vidět

o čem přemítám

propojili jsme se

jak ruce sepjaté při modlitbě

al dente za devět minut

popřeli jsme spolu smysl existence

pokropili jsme se svěcenou vodou

a už jsme o tom nikdy nemluvili

posolené slzami můžeme podávat

tradiční

rodinný recept

3.

v hlavě mu tepe

v uších zaléhá

neustupující tlak

na horkém temeni

další káva

žilami rychle žene krev

venku je šero

nejistě a pomalu

se táhnou dny bez slunce

jeden za druhým

jako mladí kluci když narukují

slabý podzimní vítr čechrá na stromech

poslední zbytky jejich potemnělých korun

s opatrností

jako když se holič snaží zachovat

každou jednu z posledních kadeří

na hlavě téměř prostovlasého stařík a

listopad je tu vždycky takový

šedivý

a ponurý

vane směrem k prosinci

nese s sebou odér tlejícího listí

4.

možná to není

to co chceš

ale mohlo by to stačit

záškuby vesmíru

epilepsie matky venuše

invaze trosek tvého svědomí

brečící děcko pod stolem

- suvenýr vašeho vztahu

je čas sklízet úrodu

a moc se u toho nelitovat

5.

noc skryla tvoje jméno

pod deštěm v ulicích Brna

samá voda – samá voda

prohrávám

v baru

utopím svůj žal s jiným

pár drinků

zavřu oči

a mám tě

už tě v něm vidím